

Geef me nog 'n druppie

(Die Ballermann-touristen)

Bliedspul in drie bedrieven

deur

WILHELM BEHLING

overzet en bewarkt in algemien dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEEF MIJ NOG 'N DRUPPIE – DIE BALLERMANN TOURISTEN** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILHELM BEHLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © Reinehr-Verlag, D-64367 Mühlthal
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Stef - pensionhouder, die dapper getracht heeft in de fout te gaan; een mislukte poging overigens, maar nochtans met verstrekkende gevolgen

Herman - zijn lotgenoot; eveneens een Joris Goedbloed, en met hetzelfde probleem geconfronteerd

Sjoerd - manusje van alles in het pension; niet de allersnuggerste, maar op ietwat gênante wijze eveneens bij het een en ander betrokken

Jantje - het bedrogen verleden in optima forma; hoopvol om een baan komend en ongewild oorzaak van een regelrechte ramp

Coba - echtgenote van Stef; geacht allang dood te zijn, maar, nog steeds springlevend, op zoek naar wraak

Albertje - de vrouw van Herman en met Coba letterlijk op dezelfde golflengte zittend

Rinus - belastingadviseur, met als specialiteit het tillen van de fiscus; tevens vader van Jantje

Grietje - schoolvriendin van Coba, met een niet onbeduidende functie bij het belastingwezen

Sander - broer van Coba en hotelhouder in de nabuurgemeente; op zoek naar een manager

DECOR:

Het stuk speelt in de ontvangstruimte van een pension op het platteland, met een capaciteit van pakweg tien kamers. Men zou het ook zo goed een klein hotel kunnen noemen. De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal en er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig. In de korte kant links voren de deur naar buiten, links achter een raam, dat niet hoeft te functioneren. In de korte kant rechts, overwegend voren, deur naar de gastenkamers en oponthoudruimte. In de brede achterwand, overwegend rechts, open doorgang naar de keuken. Links daarvan een kleine balie, waarop een telefoon, gastenboek, reclamestandaard enz. Achter de balie, tegen de wand, bord met een aantal kamersleutels. De verdere aankleding kan naar eigen goeddunken, maar er moet wel een zitje zijn, waar zo'n drie personen kunnen plaatsnemen, alsmede een paraplubak, een lectuurbak, met kranten en tijdschriften en eventueel een kleine garderobe. Andere aankleding, bijvoorbeeld door middel van een bloembak en dergelijke, is helemaal afhankelijk van de beschikbare ruimte ter plekke.

EERSTE BEDRIJF

Nog bij gesloten voorhang hoort men Viva Espagna van Imca Marina. Als het toneel zichtbaar wordt, zijn Stef en Herman in een een uitgelaten stemming; doen stierengevecht na, de iets later opkomende Sjoerd kijkt het hoofdschuddend aan.

Stef: Olee, olee, olee. Ik moet zo vaak denken an oes leste uutstappie met de kegelclub. Man, man, wat was dat mooi!

Herman: Man schei uut, 't giet mij net zo. 't Mag dan al zeker 'n half jaor leden wezen, maor an dat reisie naor Majorca denk ik nog iedere dag. Ik haar niet durven dreumen dat ik as aole eerappelboer zuks wat nog ies met zol maaken.

Stef: *(grinnikend)* Met joen Albertje kom jij jao ok niet verder dan 'n daggie Valkenburg. *(of iets anders)*

Herman: Nou jao, bij joen Coba is 't beste d'r ok wel of.

Stef: *(met opgeheven vinger)* Maor tis 'n flinke vrouw!

Sjoerd: Dat kuj gerust zeggen. Zunder Coba zol dit niet zo'n goed draaiend pension wezen, maor 'n verlopen zaakie.

Stef: *(goedmoedig)* Jao, Sjoerd, dat is waor. Jij slaat de spieker op zien kop. En jij, Herman, huuft je over joen Albertje ok nog niet te beklaogen.

Herman: Allent de eerappels die moet ik nog altied zölf rooien.

Sjoerd: Moej 'm heuren, daor doe jij jao niks an. Daor heb jij toch 't loonbedrief veur.

Herman: Jao jao, maor ik moet 't toch maor allemaol organiseren.

Stef: *(grinnikend)* Veural het bier- en jenevergedeelte.

Herman: Daormet heb ik mij die kegeltrip naor Majorca ok eerlijk verdiend. Allent jammer, dat ik zo weinig van 't eiland zien heb.

Sjoerd: As ik bedenck, wat jullie daor op zopen hebben, is het mij nog 'n raodsel, daj je wat kunt herinneren.

Stef: *(grinnikend)* Onzin! Juust daordeur heb ik nog hiel goed in gedachten, dat wij op zaoterdagaomd die twee mooie wichter hebt leren kennnen.

Herman: *(nog nagenietend)* Jantje en Bertha. Die hadden wel wat meer pit in heur donder, dan die aole schoevers hier.

Sjoerd: As Albertje daor ooit achter komp, lat ze je de eerste volgende vijf bunder eerappels met je blote handen krabben.

Stef: Ach wat, gewoon 'n kwestie van opvoeden. Ze luustert goed naor mij. Let maor ies op. *(schreeuwt)* Coba! Coooooba! Waor bent mien schoenen?

Coba: *(op via midden)* Wat zit jij hier nou te schreeuwen?

Stef: Heb jij mien schoenen poetst? Ik moet zo metien naor de groothandel. En heb jij de bestelliest al klaor?

Coba: Nee. Ik heb eerst de hiele troep van gisteraomd nog op moeten ruumen. Daor haar jij trouwens ok wel ies wat an kunnen doen.

Stef: Ik? Vuul jij je wel goed? Stel je veur, jij weten dat ik last heb van de rugge!

Coba: Muggen hebt gien rugge, is mij altied verteld. *(af via midden)*

Herman: *(tot Stef)* Zeg, stiet Albertje hier weer in de keuken?

Stef: Natuurlijk. De vrouwluu bent bezig met de veurbereidings veur mien verjaordagsfeest vanaomd, en tegen de kookkunst van joen Albertje kan gien iene op.

Herman: Nou, dan moet jij maor ies eem luustern. *(roept)* Albertjee!

Albertje: *(op via midden)* En, wat moet dat gebrul?

Herman: *(timide)* Ik wol allent maor eem vraogen of ik veur vanaomd nog eerappels met nemen moet.

Albertje: Dat weet "ik" toch niet. Sjoerd haolt de eerappels toch altied uut de kelder. Dus vraog 'm maor. En wat zit jij hier weer te niksen? Jij zol toch 'n afspraak gaon maoken met 't loonbedrief en ok nog de zwienestallen utmesten. En um elf uur komp de veearts um de beere in te enten. *(af via midden)* Dus maak maor daj hen huus komt!

Sjoerd: *(spottend)* Ik ben zwaor onder de indruk. Je hebt votdaodelijk deur wie bij jullie de broek an hef.

Herman: *(gemelijk)* Ik wark nog an heur opvoeding.

Stef: Maor 't is in ieder geval duudelijk, dat oes 'n beetie afwisseling, zo as toen bij die Jantje en Bertha op Majorca, best wel toe komp.

Herman: Jij vergeet de derde dame.

Sjoerd: *(nors)* Jao, die van mij.

Stef: Die haar ik extra veur joe regeld, umdat jij zo verlegen bent.

Herman: En ik heb zelden zo'n hiet stuk zien. Bovendien stun ik t'r echt van te kieken, dat jij zo goed de tango kunt dansen.

Sjoerd: *(nors)* Hol daor asjeblijft over op, jao!

Herman: *(grinnikend)* In elk geval wol die dame je wal bar graag naor joen kaomer brengen.

Stef: *(onschuldig)* Potverdikkemij, hol op. Hoe haar ik nou kunnen weten dat die lekkere meid 'n travestiet was? *(schaterlachen van Stef en Herman)*

Sjoerd: *(gemelijk)* Jonge, jonge, wat bent we toch weer lollig.

Herman: *(vrolijk)* Ik haar je gezicht wel ies willen zien toen jij d'r op joen kaomer achter kwamen waor jij met bezig waren! *(opnieuw schaterlachen)*

Sjoerd: (*kwaad*) En ik haar wel ies willen weten hoe jij reageerd zol hebben, as die griezel in zien veul te krappe tanga achter jou anzeten haar.

Stef: Jij haaren in elk geval niet in je onderbroek van 't balkon moeten te springen. En dat ok nog van de tweede verdieping. (*schaterlachen*)

Sjoerd: Ik mag nog van geluk spreken, dat ik op 'n staopel zakken terecht kommen ben, aans haar ik 't messchien niet iens overleefd.

Stef: Nou jao, met mien schatteboutie haar ik 't gelukkig beter troffen, hihihi.

Sjoerd: Hoezo?

Stef: Nou, daar was hielemaol niks mis met.

Sjoerd: Ach zo. En eh, hoe was 't met die van joe , Herman?

Herman: Ik weet bijna zeker, dat ze zich Bertha nuumde. Maor bij oes was 't ok raak. Dat denk ik teminnen.

Sjoerd: (*honend*) Meneer denkt 't. Man, "jij" haaren beter die travestiet kunnen nemen. Zo bezopen as jij was, haar jij 't verschil toch niet merkt.

Stef: Maor ién ding zal ik je wel zeggen, Sjoerd: as jij hierover ooit ién woord tegenover oeze vrouwen laot vallen, vlieg jij d'r hier vierkant uut.

Sjoerd: Jao jao, maak je maor geen zorgen. Maor de volgende reis met de kegelclub kunnen jullie mooi doen zunder mij. Zukse uutstappies bent mij te te link.

Herman: (*tot Sjoerd*) Man, jij bent 'n bange schieterd. Jij draogt gien enkele verantwoording, dus gien iene kun je wat maaken. Bovendien heb jij hier vrije kost en inwoning en huuft t'r praktisch niks veur te doen. Zo'n leven zol ik ok wel willen hebben.

Sjoerd: (*gedecideerd*) Dat zol je nog vies tegenvallen. Ik steek hier zo af en toe ok nog de handen uut de mouwen, aj dat maor weet.

Stef: Over af en toe gesproken: 't Parkeerplaots moet neudig veegd worden,

Sjoerd: (*af via links, mopperend*) Altied moet "ik" 't parkeerplaots doen.

Herman: Dan zal ik ok maor gaon, aans krieg ik zo metien weer de baord t'r af van Albertje. (*al naar links*) En de eerappels breng ik straks wel langes. (*af, terwijl de telefoon is gaan rinkelen*)

Stef: (*opnemend*) Pension Heidebloem en restaurant De hongerige wolf. Bruuloftsfeesten? Natuurlijk, daorin bent wij specialiseerd. Maor ik moet wel eem kieken of de daotum nog vrij is. Tis ok zo drok hier. (*kijkt nergens in, blijft gewoon staan*) De zesde april zee ie, 'n zaoterdag, ies kieken. Aha, hier heb ik 't. Mensen nog an toe, wat heb ie 'n geluk. De vijfde en de zeuvende bent we volboekt, maor de zesde kan nog net... Prima, noteer ik dat alvast en dan moej vier

weken van teveuren nog maor eem contact opnemen. De verdere bezunderheden kuj dan met mien vrouw bespreken en het afrekenen nao tied met mij regelen... Precies. Alvast bedankt en tot wederhoren. *(hangt op, roept)* Cooooba!

Coba: *(op via midden, met schoenen en boodschappenlijstje)* Jao jao, ik ben d'r al. Hier bent je schoenen.

Stef: *(zich onbezwaard bukkend en pantoffels uittrekkend, meelijwekkend)* Kuj ze mij niet antrekken? Ik kan mij toch zo slecht bukken vandaag.

Coba: *(ze hem aantrekkend, ironisch)* Veur zukse dinger moej eingenlieks iene in dienst nemen?

Stef: *(vrolijk)* Gien grote mond jao. Je volk waren maor best bliede dat ze joe kwiet waren.

Coba: Maok jij je d'r maor vrolijk over. Aj zo deurgaot, zeg ik vandaag of morgen op.

Stef: *(vrolijk)* Dat doe jij niet.

Coba: Stef Beukers, as je in werkelijkheid zo veur en nao niet ok 'n liefhebbende echtgenoot was, haar ik t'r hier al lang de brui an geven!

Stef: Dat zol 'n ramp wezen, m'n lieve Cobaatje. Jij bent jao 't beste peerd van stal.

Coba: Weet ik. Je beste warkpeerd.

Stef: Weljao, weljao, beklaog je maor, mien mopperkontie. Maor kom, ik moet vot. Hej alles opschreven?

Coba: *(geeft hem het briefje)* Hier. En laot je niet nog ies van die verlepte gruunte ansmeren. En drie uur in 'n verkeersopstopping zitten huuft ok niet meer. Dat geleuf ik niet langer.

Stef: Ik zal mien best doen.

Coba: En hej d'r ok an dacht, dat straks de slager komp met de rekening van dizze maond? Jij weet toch, dat die altied contant geld hebben wil.

Stef: Daorveur heb ik driehonderd euro *(doelt erop)* onder 't gastenboek op de balie legd.

Coba: En as 't nou ies meer is?

Stef: Och, dat kan hij dan wel op de rekening van de volgende maond zetten.

Coba: Waorumme? In de kluus heb je toch nog al 't geld van de leste bruloft liggen.

Stef: *(bezwerend)* Niet zo hard, Coba! Stel, dat iene van de belasting 't zol heuren! Die huufen toch niet alles te weten.

Coba: Zal ik joe ies wat vertellen? Jij en Rinus, die linke belastingadviseur van je, brengen oes nog ies achter de tralies. Wij komt t'r nog met in de kraante.

Stef: Maak je gien zorgen, Coba. Jij weet jao van niks. En zo moeten we 't ok hollen. Maor eh, jij weet toch wel, dat Rinus vandaage komp?

Coba: Natuurlijk weet ik dat. En vanaomd blef hij natuurlijk met feesten. Ik heb in ieder geval al 'n kaomer veur 'm reserveerd, dan kan hij hier vanmiddag in alle rust an zien wark begunnen.

Stef: Goed zo, Coba. Weet jij, van oeze financiële positie moet zölfs de hardste belastingambtenaor traonen in de ogen kriegen.

Coba: Maor eh, hoe zit 't nou met dat geld?

Stef: Dat lig, zo as jij zölf zee, in de kluis.

Coba: Dan geef mij daor teminnen de combinatie van.

Stef: Die heb ik waor argens op 'n briefie schreven.

Coba: En aj dat verliest, kriegen we de kluus nooit meer lös.

Stef: Ach wat, ik ken de ciefers jao van buuten. *(vlug af via links)* Maor nu moet ik naor de groothandel.

Coba: *(roept nog)* Maor dan kuj me de ciefers toch nuumen! *(teleurgesteld)* Weg is e al weer. *(af via midden)* Ik zol allent wel ies willen weten, wat hij altied zo lang bij de groothandel döt.

Jantje: *(op van links, met koffer, kijkt ongelovig om zich heen, gaat langzaam naar de balie)* Dit is toch gien hotel met honderd bedden. *(slaat op de bel van de balie)* En waor is hier 't personeel?

Coba: *(op via midden)* Goejemörn. Kan ik joe helpen?

Jantje: Goeje,mörn. Ik ben Jantje Schepers en ik zol graog Stef Beukers willen spreken.

Coba: Dat spiet mij, maor hij is net naor de groothandel gaon.

Jantje: Mag ik hier dan blieven wachten, tot hij d'r weer is?

Coba: Natuurlijk. Maor messchien kan ik joe ok wel helpen.

Jantje: Neem mij niet kwaolijk, maor met iene van 't personeel kan ik dat niet bespreken, het is naomelijk persoonlijk.

Coba: Dan kun ie mij wel vertellen waor 't um giet, want ik ben naomelijk zien "persoonlijke" echtgenote.

Jantje: *(ongelovig)* Ie hollen mij zeker veur de gek?

Coba: Daorveur heb ik vanmörn gien tied. Maor waaromme denk jij dat?

Jantje: Umdat de vrouw van Beukers twee jaor leden storven is.

Coba: *(onthutst)* Waaat? *(slikt eens)* Dan 'n momentje graog. *(roept in doorgang)* Albertje, kom ies eem!

Albertje: *(met schort voor op via midden)* Ja, wat is t'r?

Coba: Albertje, deze dame hier is van mening, dat ik al twee jaor dood ben.

Albertje: *(bekijkt Jantje ongelovig, ruikt dan aan Coba)* Dat kan niet kloppen, dan zol de reuk veul starker moeten wezen. *(even aan haar schouder schuddend)* En dan zol jij ok niet meer zo stevig in mekaar zitten.

Jantje: *(tot Coba)* Ik heb ok niet zegd, dat "ie", maor de echtgenote van Beukers dood is. Twei jaor leden dodelijk verongelukt.

Albertje: Ja zeg, as dat zó is. Hoe is het arme mens dan an heur einde kommen?

Jantje: In de kelder. D'r was wat met 'n gaslek as ik mij niet vergis. Daordeur is 'n ontploffing ontstaon, waor de vrouw van Stef 't slachtoffer van worden is.

Albertje: *(theatraal)* Coba, rust in vrede wicht!

Jantje: Stef was zo anslagen, dat hij 't gat in de keldermuure, as herinnering an zijn geliefde vrouw, niet hef laoten dichtmetselen, maor d'r iedere week 'n vers boeket bloemen in leg.

Albertje: *(tot Coba)* Wat 'n goed mens, die Stef van joe.

Coba: Hoe haolt hij 't in zien harsens joe zukse sprookies te vertellen? En wanneer hef hij joe dan van dizze trieste gebeurtenis verteld?

Jantje: Pakweg 'n half jaor leden heb ik Stef en zien twee kammeraoden op Majorca leren kennen. Mijn vriendin Bertha en ik hebben met die drie behoorlijk feest in de bar El Torero, en bij die gelegenheid hebben Stef en Herman oes over die tragische ongevallen verteld.

Albertje: In meervoud zölfs! *(theatraal)* Coba, stao mij bij, ik ben dus kennelijk ok dood!

Coba: *(tot Jantje)* En kun ie oes ok vertellen, hoe de vrouw van Herman an heur einde kommen is?

Jantje: Hij was die dag hard an 't wark op 't laand met de maaidörser, toen zien vrouw 'm 't eten kwam brengen en, verblind deur de zonne, leup zij zo in de sniemessen.

Albertje: *(met 'n rilling)* Ik mag t'r niet an denken.

Jantje: *(theatraal)* "Iedere nacht nog heur ik heur geschreeuw", vertelde hij, en de traonen biggelden 'm daorbij over de wangen.

Coba: Jao, Herman is echt 'n geuulig mens.

Albertje: Messchien waren 't wal traonen van bliedschap.

Jantje: Hoe bedoel ie?

Coba: Zo, en nou is 't wel genug west. En ie bent dus ok nog zo brutaol um joe hier in 't opgemaakte bedtie te nusseln. *(is dreigend op Jantje afgegaan)*

Albertje: *(haar tegenhoudend)* Coba, hol je gemak. Die twee wichter kunnen d'r ok niks an doen. Ze bent t'r gewoon instonken. Maor laot broeder Hermannus maor ies in huus kommen! Ik breek hum de bienen!

Jantje: Oh, dat is mij toch ok wat. As ik 't goed begriep ben ie dus hielemaol niet dood?

Albertje: *(sarcastisch)* Sorry heur. Oeze verontschuldiging veur 't feit, dat wij nog leven.

Jantje: (*beduusd*) Ik begriep niet, hoe wij zo onnozel hebben kunnen wezen. (*haast huilend*) Maar die twee hebben 't ok zo overtuigend verteld!

Coba: En bij die gelegenheid heb ie heur verleid?

Jantje: Nee nee, in dat opzicht kan ik joe geruststellen. Zo ver is 't niet kommen. Maor eerlijk gezegd mankeerde d'r maor 'n haortie an. Ze hadden alledrie aparte kaomers huur, um 's nachts ongestoord eh, bepaolde dinger uut te vreten.

Albertje: (*sarcastisch*) Hoogstwaarschienlijk hebben ze mekaar onderling ok nog trakteerd op 'n rondtie viagra.

Jantje: Dat weet ik niet. Maor ze hebben oes wel uutneudigd veur 'n glassie champagne op heur kaomer. Maor ze haaren toen al zo veul Sangria dronken, dat ze op handen en voeten de trap op gungen. En maor zingen: *Geef me nog 'n druppie, geef me nog 'n druppie, geef mij nog 'n emmer vol*

Albertje: Jao, dat liedtie ken ik. Dat zingt hij altied as hij de beide piepen mooi vol hef.

Jantje: En toen wij op heur kaomer kwamen, lagen de heren al, nog hielemaol gekleed en snurkend, op heur berre.

Albertje: Dat kan ik wel geleuven. Ik heb 'm vaker in zo'n toestand metmaakt. Hij kan niet tegen drank.

Jantje: De flessen champagne hebben we toen metnomen, die met de andere gasten van oes gezelschap leeg dronken en ze daornao weer op heur kamers zet, zodat ze niet zollen vergeten die de volgende mörn af te rekenen.

Coba: En de derde van het stel, oeze Sjoerd, hef die niet metdaon?

Jantje: Die hebben we eigenlieks nauwelijks zien, umdat hij de hiele aomd met de ien of andere merkwaardige dame de tango danst hef.

Albertje: (*ongelovig*) In 'n disco?

Jantje: Nee, dat was in 'n zaoltie d'r naost.

Albertje: De stiekemerd. En as we hier al ens 'n dansavond hebben, is die lummel in gien velden of wegen te bekennen.

Coba: Maor wat ik niet begriep: waaromme ben ie nou eigenlieks hier naor toe kommen?

Jantje: Stef vertelde mij, dat hij 'n hotel haar met honderd bedden en dat hij nog altied op zuuk was naor iene, die de plaots zol kunnen innemen van zijn geliefde vrouw.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto